

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

351.81

Szerző: .....

Cím: .....

Forrás: .....

Hely: .....

Idő: .....

Személy: .....

(Hely)

(Idő)

(Szám)

Közp. városháza — 1896/50

Amikor a lámpa piros —
Kocsitton járni tilos!
Amíg sárga — tessék várni,
Zöldnél lehet átsétálni!

Hogyan harcolnak a gyerekek a közlekedési bajokkal?

Balesetelhárítási óra, filmmel és verssel

A balesetek leküzdéséről a legutóbbi minisztertanács adott ki rendeletet. Ez is azt bizonyítja, hogy a közlekedési balesetek elleni védekezés népközlársaságunkban rendszeresen folyik. A Fővárosi Közlekedési Vállalatok Balesetelhárító Szerve felkelt dolgozóknak éppenúgy tart filmvetítéssel ábrázolt előadássorozatot, mint a gyermekeknek.

A minisztertanács határozat ösztönzésére beültünk az egyik ilyen balesetelhárító órára. A vetítő teremben most gyermekek ülnek, az előadó ért a gyermekek nyelvén. Így kezdi monddóját:

— Kedves fiúk és leányok! Bizonyára tudjátok, hogy az utcákon, téreken jövés-menés, a villamosokon, buszokon, trolibuszokon, kerékpárokön közlekedés nem is olyan kicsiség egy ilyen világárosban, mint Budapest.

Egy 7 kilométeres útszakasz tanulságai

A gyermekek nagy érdeklődéssel nyüzsögnek helyükön. A vetítés már el is kezdődött. Suhanó villamosok, autók, kerékpárok, trolibuszok surrannak el a vásznon. A filmfelvevőgép

végigvonul a dolgozók fővárosának kül- és belterületein. A város magjában összetörlődő forgalom sűrűjéből kap ki s vetít a gyermekek elé riasztó példákat. Most éppen a 7 kilométeres útszakaszon a gyermekek előtt legnagyobb népszerűségnek örvendő trolibusz fut a vásznon.

— A trolibuszt már eleget megcsodáltatok, igaz, gyerekek? Hát azok bizony szépek! Epp eleget láthattatok. Itt mindjárt elmondjuk, hogy a trolibusznak nem kell sín. És tudjátok mi még a nagy élvezet benne? Az, hogy nagyon csendesen jár. Nem csörömpöl, nem dübörög, mint a villamos, vagy a busz.

Nagy csönd. A gyerekek élvezettel merülnek el a vásznon futó trolibusz szép látványán. A filmfelvevőgép az operatőr ravaszságával hol belülről fényképezi a kívül elmaradó utcákat, hol a soffőr mellől veszi a képbe a trolibusz belső részét.

Most tovább folytatja magyarázatát az előadó. Váratlan fordulattal így szól a gyerekekhez:

— Eppen ezért jól nézzünk körül a hétkilométeres trolibuszvonat bármely részén, amikor az úttestre aka-

rank lépni. Jó ezeken a nagyszerű járműveken utazni, csak éppen vigyázni kell rajtuk és körülöttük. Elsősorban úgy, hogy nem ugrunk le róluk, sem pedig nem kapaszkodunk utánuk, nem lógunk a kocsilépcsőkön. Ha csacsiságból mégis megtennétek, ti is éppen olyan rosszul járhatnátok, mint ezek az „oktondi” felnőttek.

Itt a vásznon megváltozik a kép. Egy felnőtt szabálytalanul megy át az úttesten, a rendőr éppen felírja.

— Persze, ha ti tennétek ilyeneket, akkor a rendőrök a szülőkhöz mennének és őket írják fel. Ezért pedig aligha kapnátok otthon dicséretet.

Egy szép, de türelmetlen nagyiány és egy meggondolatlan néni

A vásznon tovább futnak az elriasztó képek. Egy szép, de nagyon türelmetlen nagyiányt látunk. A villamos a megállóról már kisuhan, de ő még mindig fel akar ugrani. Egy meggondolatlan néni a következő példa. A róla szóló filmkockák két

tanulást sugároznak. A néni szabálytalanul lelépett a még mozgó kocsiról. Ez sem elég. Háttal ugrott a kocsí menetirányának. Persze, el-esik. Nagyon nehezen állítják talpra.

— Gyerekek — folytatja az előadó — ha látjátok, hogy valaki így, mint előttünk ezen a képen, karján gyermekkel akar a villamosra felszállni, ti ne engedjétek! Figyelmeztessétek a felszállót: várjon, lesz még sok kocsí.

Mély csend. A gyermekek lélekzet-visszafojtva nézik a súlyos balesetekről tudósító filmkockákat. Közben a vetítés végére érünk. Így szólnak az előadó búcsúszavai:

— Szemfülesnek kell lenni! Ti már, úgy-e szemfülesek vagytok? Ez jó, de aztán ugyis viselkedjétek az utcán. Nemcsak a járművezető kötelessége vigyázni rátok. Mindnyájunknak óvatosságnak kell lennünk. Tudjuk, hogy ti is felnőttek, dolgozók lesztek. Dolgozni, építeni akartok, építeni, tanulni, szórakozni. Ehhez azonban egészségesnek kell lennünk. Épkézláb embereknek kell maradnunk. Így akarjuk mi is. Így csinálják ezt a szülői korszakban a Szovjetunió gyermekei is. Ezt kívánja tőletek a szerető Rákosi pártás is. Búcsúképpen mondjátok velem ezt a kis versikét:

Amikor a lámpa piros, —
Kocsitton járni tilos!
Amíg sárga — tessék várni,
Zöldnél lehet átsétálni! ...

ej.

Független Magyarország

Lap: .....

Megjelent: 1950. JUN 26

UJFAJTA KÖZLEKEDÉSI ELLENŐRZÉS folyik néhány nap óta a főváros különböző pontjain. A közlekedésrendszert úgynevezett „finomabb részleteire” igyekeznek ránevelni a közönséget, nevezetesen arra, hogy csak bizonyos pontokon szabad átkelni és gondosan vigyáznak, hogy a sárga jelzésnél ne induljon meg a járókelők áradata. A rendszert tagjai kibővítve a kis úttörőkkel tapintatosan és udvariasan végzik munkájukat.